Παιδί μου Βασίλη πατρικώς σε εύχομαι και σε ασπάζομαι.
Με άκραν μου χαράν ίδον το γράμμα σας, το οποίον μου ενθάρινε την απελπισμένην ψυχήν μου όπου ίδον να με αναθυμάται, ένας από τους όσους προτήτερα με αγαπούσαν, ή να είπω μ' εκολάκευον, αγκαλά και να εκατάλαβα, και αναθυμήθηκα το οποίον λέγει η παροιμήα «των ευτυχούντων πάντες άλλοι, των δε δυστυχούντων μήτε αυτός ο γενήτωρ». Πλην υπομονή και ο θεός δυνατός. Ίδον να μοι λέγητε ότι ήλθατε από Ναύπλιον διά την υπόθεσιν της αλλαγής μου, δια το οποίον σας ευχαριστώ. Με ελύπησε δε όπου ήλθεν μαζή από Ναύπλιον και όταν μου έφεραν ένα [] εν ω ήτον όπου έχω τρεις χρόνους σκλάβος και έως τώρα δεν έλαβον ένα τι από το σπίτι τουλάχιστον να το βλέπω να παρηγορούμαι και δεύτερον να μοι γράφης ο ίδιος διά να λάβω δέκα τάληρα από τον εξοχότατον [] Κωνσταντίνον και εσύ να μη μοι στείλης τίποτες εν ω ήλθες από το σπίτι και επίτηδες διά να αποκριθής μαζί μου. Αυτά λοιπόν και άλλα με έκαμαν να βάλω κάθε ενάντιον εις την φαντασίαν μου. Μοι λέγετε προσέτι με το γράμμα σας να σας ηδεάσω με ποίον άλλον τρόπον ημπορεί αν ελευθερωθώ. Αγκάλα και να γράφω του εξοχωτάτου Κωνσταντίνου σας λέγω και της αυθεντίας σας άλλος τρόπος δεν είναι ει μη αν πιασθή κανένας μεγάλος ή από στεργιάν ή από το πέλαγος. Αν καθημερινώς πιάνονται με αυτούς ημπορεί να ελευθερωθώ. Και προσέτι το κυριώτερον είναι η φροντίδα των φίλων και εδικών οι οποίοι αγαπούν την ελευθερίαν μου, μάλιστα τώρα όπου επιάστηκεν η φριγάδα. Φρόντισε λοιπόν αδελφή διά την ελευθερίαν μου όχι διά άλλα και μη μόνον διά να γλυτώση ένας όπου διά την πατρίδα εσκλαβώθη. Μοι λέγεις ότι η διοίκησις υπερασπίζεται την φαμίλιαν μου, και ότι να σας ηδεάσω τον τρόπον της ελευθερίας μου διά να φροντίση η διοίκησις. Το να μοι λέγετε ότι η διοίκησις υπερασπίζεται την φαμίλιαν μου, και ότι επιθυμεί την ελευθερίαν μου αυτό το γνωρίζω, επειδή και εγώ δεν εγνώρισα ούτε θέλει γνωρίσω άλλους γονείς ει μη την διοίκησιν και τους καλούς πατριώτας. Αυτά εγώ φρονώ και θα φρονώ μέχρι την υστερινή αναπνοήν μου. Εις το γράμμα σου δεν μοι λέγεις καθόλου διά την μάνα μου. Ζει ή δεν ζει; Ως και αυτό δεν ηξεύρω. Αν ζη ειπέ τα προσκυνήματα καθώς και της γυναικός μου τους ασπασμούς μου. και ας κάνη κουράγιο πέρνωντας [1] παράδειγμα από εμέ έχοντες την ελπίδα εις τον Θεόν. Φρόντισε λοιπόν παιδί μου υπέρ της ελευθερίας μου μάλιστα τώρα με μέσον του εκλαμπροτάτου Κώχραν, του οποίου αν το κρίνητε εύλογον του λέγετε τους ταπεινούς μου προσκυνησμούς.
Φροντίσετε παιδί μου με δευτέραν ανταπόκρισίν σου να μοι στείλης μία αλλαξάν ρούχα και μερικόν χαρτζιλήκι. Του δημ: Ιμπροχώρη ακριβώς χ..ριστώ τους κακώς: Μικρούς, μεγάλους ασπάζομαι αδελφικώς και προσέτι σας παρακαλώ να μου φανερώσετε διά τους εδικούς μου κάτι: []

Τη 31 Ιουλίου 1827 Μοθώνη
ο πατριώτης και πατέρας σου
Χατζη Χρήστος
Καγώ Αλέξανδρος ως αδελφός
Του Χατζή Χρήστου και διδάσκαλος
Σας ασπάζομαι